

Sygn. akt II Cz 51/20

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lutego 2020 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Piotr Rajczakowski

Sędziowie: Maciej Ejsmont Maria Kołcz

po rozpoznaniu w dniu 4 lutego 2020r. w Świdnicy na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa K. P.

przeciwko D. Z.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na pkt I i II postanowienia Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 2 kwietnia 2019r., sygn. akt (...)

p o s t a n a w i a:

I. odrzucić zażalenie na pkt I zaskarżonego postanowienia;

II. oddalić zażalenie na pkt II zaskarżonego postanowienia.

(...)

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 2 kwietnia 2019 r., Sąd Rejonowy w pkt I uchylił zarządzenie Przewodniczącego w Sądzie Rejonowym w Ś. w przedmiocie stwierdzenia skuteczności doręczenia pozwanemu D. Z., prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...) Z. D. w S., nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 3 lipca 2018r., sygn. akt (...)wraz z odpisem pozwu, a w pkt II uchylił postanowienie Sądu z dnia 17 października 2018r. o nadaniu klauzuli wykonalności powyższemu nakazowi zapłaty w postępowaniu upominawczym. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że z uwagi na treść art. 133 § 2a k.p.c. w okolicznościach przedmiotowej sprawy nie doszło do skutecznego doręczenia pozwanemu wydanego w sprawie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 3 lipca 2018r., gdyż przesyłka zawierająca nakaz zapłaty została wysłana na adres pozwanego wskazany w pozwie, podczas gdy doręczenie powinno nastąpić na adres do doręczeń wskazany w C. (...) (dalej (...)). Sąd Rejonowy uznał, że pozwany nie wskazywał innego adresu do doręczeń. Dlatego też w pkt II zaskarżonego postanowienia Sąd uchylił postanowienie o nadaniu klauzuli wykonalności wydanemu w sprawie nakazowi zapłaty, gdyż nakaz zapłaty jako orzeczenie, którego odpisu skutecznie nie doręczono pozwanemu, pozostawał w dacie rozpoznawania wniosku strony powodowej o nadanie klauzuli wykonalności orzeczeniem nieprawomocnym, a zatem nie posiadał waloru tytułu egzekucyjnego w myśl art. 777 § 1 k.p.c.

W zażaleniu na powyższe postanowienie w zakresie pkt I i II (błędnie zatytułowanego jako zażalenie na postanowienie z dnia 3 marca 2019r., sygn. akt (...)) powód zarzucił:

- rażąco naruszenie art. 354 k.p.c. poprzez wydanie postanowienia nieznanego kodeksowi postępowania cywilnego,
- rażąco naruszenie art. 365 § 1 w zw. z art. 358 k.p.c. poprzez uchylenie postanowienia w sprawie nadania klauzuli wykonalności pomimo, iż postanowieniem powyższym Sąd Rejonowy jest związany,
- rażąco naruszenie art. 795 § 1 k.p.c. poprzez uchylenie postanowienia o nadaniu klauzuli wykonalności i uznanie, że postanowienie takie jest ostateczne i nie przysługuje na nie zażalenie.

W uzasadnieniu skarżący podniósł, że wskazany przez niego w pozwie adres pozwanego, tj. (...), (...)-(...) W. widnieje we wpisie pozwanego w (...). Ponadto wskazał, że pozwany nie posługuje się w żadnych innych dokumentach adresem do korespondencji wskazanym w rejestrze przedsiębiorców. Odnosząc się do pkt II zaskarżonego postanowienia, skarżący podniósł, iż pozwany w żadnym z wniesionych w dniu 11 lutego 2019r. pism (datowanych na dzień 8 lutego 2019r.), nie wnosił o uchylenie klauzuli wykonalności wydanemu w sprawie nakazowi zapłaty.

Sąd Okręgowy zważył. Zażalenie co do pkt I zaskarżonego postanowienia, ze względu na jego niedopuszczalność, podlegało odrzuceniu. Przepisy kodeksu postępowania cywilnego nie przewidują bowiem możliwości zaskarżenia zarządzenia Przewodniczącego w przedmiocie stwierdzenia skuteczności doręczenia stronie orzeczenia czy też w przedmiocie uchylenia wydanego wcześniej zarządzenia w tym przedmiocie. Z tego też względu Sąd Okręgowy, na podstawie art. 373 w zw. z art. 397 § 3 k.p.c., orzekł jak w pkt I postanowienia.

Dalej idące zażalenie powoda, odnośnie pkt II skarżonego postanowienia, podlegało oddaleniu. W myśl treści przepisu art. 133 § 2 a kpc, za zasadne uznać należy przyjęcie, co podnosił pozwany, że wydany w sprawie nakaz zapłaty nie został mu skutecznie doręczony na adres wskazany przez powoda w pozwie. Zgodnie z treścią tego przepisu pisma procesowe dla przedsiębiorców wpisanych do C. (...), doręcza się na adres udostępniany w (...), chyba że strona wskazała inny adres dla doręczeń. W powyższej E. oznaczony jest wprawdzie adres pozwanego, który powód zawarł w pozwie, jako główne miejsce wykonywania działalności, jednakże wskazany jest również adres do doręczeń, tj. , ul. (...), (...)-(...) K.. Zgodnie z powołanym przepisem na ten tylko adres mogło zatem nastąpić skuteczne doręczenie pozwanemu nakazu zapłaty, a odmienne stanowisko skarżącego jest chybione. Niezależnie więc od zarzutów formalnych stawianych w zażaleniu zaskarżonemu postanowieniu w przedmiocie uchylenia postanowienia o nadaniu nakazowi zapłaty klauzuli wykonalności, stwierdzić należy, że powyższe nadanie klauzuli było wadliwe i musiało podlegać eliminacji z obrotu prawnego. Zatem zaskarżone postanowienie stanowi w istocie negatywne dla powoda orzeczenie w przedmiocie jego wniosku o nadanie nakazowi zapłaty klauzuli wykonalności, a takie orzeczenie, w obecnie istniejących okolicznościach, odpowiada prawu. Wydany w sprawie nakaz zapłaty pozostawał bowiem orzeczeniem nieprawomocnym, a zatem nie był tytułem egzekucyjnym w rozumieniu art. 777 § 1 k.p.c., a tylko takiemu tytułowi można nadać klauzulę wykonalności.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzekł jak w pkt II postanowienia.

(...)